

havde de forstået vores indvendinger, og så kom de faktisk med en ny tekst, som vi forhandlede med Qatar, og der var kvartetten så tilbage igen, der var køreplanen tilbage igen, og der var balance i den.

Det vil sige, vi gjorde det rigtige: Vi markerede, at den her resolution ikke var tilfredsstillende, og da vi så kom til generalforsamlingen, var det lavet om, vi fik lavet det om. Det betød så, at jeg gik i samtale med flere udenrigsministre fra EU-kredsen, som havde stået sammen med os i Sikkerhedsrådet, og sagde til dem, at jeg nu faktisk ville stemme for, fordi jeg er imod Beit Hounoun-massakren, og nu har vi fået det ind, som vi efterlyste i Sikkerhedsrådet. Det betød så, at hele EU stemte for på generalforsamlingen, og det syntes jeg var en rigtig udgang. Det viser også, at vores første position var den rigtige, for der kunne jo altså laves om i teksten, og man var enig om, at den burde laves om.

Rune Lund (EL):

Først bliver jeg lige nødt til at rette nogle helt faktuelle ting i det, som udenrigsministeren siger. Jeg mener under alle omstændigheder, der er tale om småting i det, udenrigsministeren siger, men i sikkerhedsrådsresolutionen fra uge 45, der står der:

»8. Calls upon the international community, including the Quartet ...«.

Kvartetten er altså nævnt i Sikkerhedsrådsresolutionen, og det har udenrigsministeren lige sagt den ikke var og brugt som argument for ikke at stemme for.

Så er det rigtigt, at køreplanen for fred – road map'en – er nævnt i generalforsamlingens resolution fra den 17. november, og den er så ikke nævnt i Sikkerhedsrådsresolutionen, men der står til gengæld »the international community«. Jeg mener, vi er helt ude i petitesseafdelingen.

Vi står stadig væk tilbage i en situation, hvor udenrigsministeren prøver at finde den efter min mening ene syge forklaring efter den anden på, hvorfor man er fulgt i hælene på USA, som jo stemte nej til den her resolution. Nuvel, Danmark undlod at stemme, men vi stemte ikke for den her resolution, ligesom f.eks. Frankrig og Grækenland gjorde. Og det synes jeg stadig væk der mangler en forklaring på. Vi er ude i petitesseafdelingen, må jeg sige til udenrigsministeren. Kan vi få en politisk forklaring, som der ligesom er bund i?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er sandelig ikke tale om petitesser. Enhver, der kender noget til det område, ved, hvor stor en rolle hver enkelt lille vedtagelse, hver enkelt lille beslutning, hvert enkelte lille ord spiller i det diplomatiske, politiske spil i området. Derfor kan man faktisk ikke tage det let, at man placerede kvartetten som »included«. Det betød, at man pludselig opfandt et »international community«, som ikke eksisterede, og der inkluderede man så kvartetten.

Nu blev det blevet lavet om til, at kvartetten har lederrollen, som den hidtil har haft. Nu blev kvartetten i sikkerhedsrådsteksten, som vi var imod, til noget, som var ved siden af alt muligt andet – som en underafdeling af noget, ingen kender. For hvem er dette »international community«, der handler? Hvad er det dog for noget at skrive? Så er det måske Sikkerhedsrådet, der handler? Men det ville være helt forkert, hvis Sikkerhedsrådet skulle sidde og varetage de løbende forhandlinger med mellemstparterne. Det har vi jo præcis placeret kvartetten til at gøre. Så derfor var det faktisk en meget væsentlig ændring, vi fik der.

Og så vil jeg sige, at vi ikke fulgte i hælene på Bush. Han stemte imod, hvor vi afstod fra at stemme. Han stemte også imod, da vi stemte ja. Så det er det rene sludder. Vi var sammen med Japan og England og Slovakiet, og Japan og Danmark lagde sig i front for at skifte den stemme, fordi vi havde fået opfyldt nogle af vores væsentlige betingelser. Og jeg syntes, det var godt, at den arabiske verden lyttede til vores kritik og ændrede deres tekst.

Kl. 14.50

Rune Lund (EL):

Udenrigsministeren fortsætter jo udenomsforklaringerne. I den pressemeddelelse, som udenrigsministeren udsendte den 10. november, mente udenrigsministeren – og det kan man jo sige var et ekko af USA's FN-ambassadør, John Bolton – at teksten var ubalanceret og ikke kritiserede palæstinensisk vold. Men i den sikkerhedsresolution, der var, stod der, at man skulle stoppe alle voldshandlinger, at man fordømte, at der blev fyret raketter fra Gaza ind i Israel, og der blev opfordret til, at al vold endte. Det, udenrigsministeren sagde den 10. november, var altså forkert.

Udenrigsministeren prøver med nye bortforklaringer – det har han bl.a. prøvet i Politiken – ved at sige, at Sikkerhedsrådets resolutions krav